Dominica quinta

Sermo primus

CVm turbe irruerent ad
ihesū vt audirēt verbū
dei et ipē stabat sec9 sta
gnū genezareth Luc. v
Sicut dic̄ Cris. Signū studiosi a
gricole ē messis fecūda: signū bo
ni p̄dicatoris ē ecc̄ia plena. signū
boni negotiatoris ē apoteca refer
ta Videt̄ igit̄ q̄ xp̄us gratiosissim9
p̄dicator erat: q̄ tanta multitudo
ppli ad eū veniebat. Dicit em̄ ibi
dē Cris. q̄ trib9 de cau5 veniebāt
et irruebāt ad eū. s. ꝓpt̄ verba gra
tiosa q̄ p̄dicabat. ꝓpt̄ amabilem
faciē q̄ oēs sibi attrahebat et mi
racula crebra q̄ faciebat. Ideoq̄
ascēdit nauim vt oēs ei9 v̄ba pos
sēt audiē. oēs ei9 faciē possent cō
teplari et oēs ei9 mīacula possent
videre. sic oēs viderunt miraculū
qd̄ factū ē i captura pisciū. Dicit
ḡ. Cū turbe irruerent ad ihesū. In
isto euāgelio istruunt̄ auditores
v̄bi dei q̄les esse debeāt. In q̄b9 q̄
tuor esse dn̄t. Primo auiditas in
audiendo. qd̄ notat̄ cū dr̄. Cū tur
be irruerent. i. cū q̄dā impetu irent
sic paupes in distribucōe elemo
sinaꝝ tēpe famis irruē solent. In
p̄mi tiua igit̄ ecc̄ia fuit magna fa
mes i audiendo v̄bum dei Amos
viij. Mittā famem i terrā. nō pa
nis nec sitis aq̄. s̄ audiendi v̄bi
dei Talis fames attestat̄ sanitatē
mentis sic fames corpis attestat̄
sanitatē corpis. In fine ecc̄ie. etiā
ista fames renouabit̄. Iux̄ illud
Ps. Famem patient̄ vt canes et c̄
Ꝑā s̄m glosā q̄n iudei et aliq̄ de gē
tib9 ad vesperā. i. in fine mūdi ꝯū
tent̄ et famem patient̄ vt canes. i.
magnū desideriū habebūt ad au
diendū v̄bū dei et alios ꝯūtendi et
erūt vt canes q̄ ꝯtra incredulos
latrabūt et circuibunt ciuitatē. i.
munient ecclesiā ꝯtra impugna
tiones hereticoꝝ. Et dispergentur
ad manducandū vt. s. alios lucrē
tur et xp̄o incorporent. Et si nō fue
rint saturati fide. s. cōu̇sione popu
lorū murmurabūt ꝯtra nolentes
credē. s. gēuit arguēdo. In medio
autē ecc̄ie. i. moderno tēpore non
est fames s̄ magna copia v̄bi dei
Iux̄ illud ysa. xi. Repleta ē terra
sciētia dei sicut aq̄ maris. Tāta ei
copia est q̄ sepe multis vertitur ī
fastidium et hoc est magnū peri
culū. Sicut enim fames verbi dei
signum est salutis: sic fastidium
signum est mortis Ps. Omnem
escam abhominata est anima eo
rum: et appropinquauerunt vsq̄
ad portas mortis. Dicitur autē ser
mo dei. omnis esca: quia replet et
satiat omnem famem diuitiarū.
honorum et delitiarum. Ostendit̄
enim esse verum q̄ in hijs satieta
tem tribuit. Nā auarus inuenit
ibi veras diuitias. superb9 veros
honores. delitiosus veram delecta
tionem. De duobus primis dicit̄

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-477/0451
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG